

- 2) izolacja każdej żyły linii wytrzyma w ciągu 10 minut bez przeskoków, bez przebicia i bez objawów przebicia częściowego napięcie probiercze o wartości równej 75% napięcia probierczego kabla określonego w normie,
- 3) pojemność linii i rezystancja (opór czynny) pętli żył nie różni się od wartości pomierzonych przy przyjmowaniu do eksploatacji.

§ 24. W czasie usuwania uszkodzeń linii kablowych w przestrzeniach zewnętrznych miejsce pracy należy zabezpieczyć przed wpływami atmosferycznymi niezależnie od aktualnego stanu pogody.

Rozdział 4

Przepisy dodatkowe dotyczące instalacji.

§ 25. 1. Pomiary napięć i obciążeń w poszczególnych obwodach instalacji u odbiorców o mocy zainstalowanej w odbiornikach 50 kW i większej — należy przeprowadzać:

- 1) w razie częściowej lub całkowitej wymiany odbiorników elektrycznych przy jednoczesnej zmianie ich mocy znamionowej,
- 2) w razie zainstalowania dodatkowych odbiorników energii elektrycznej,
- 3) okresowo — raz w roku w godzinach największego obciążenia obwodów.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 należy wykonywać pomiary napięć i obciążeń obwodów instalacji, na których pracę mają wpływ wprowadzone zmiany.

§ 26. 1. U odbiorców oględziny instalacji o mocy zainstalowanej w odbiornikach 50 kW i większej należy przeprowadzać:

- 1) bieżąco — w ramach pełnienia normalnych czynności — w zakładach ze stałą obsługą urządzeń elektroenergetycznych,
- 2) nie rzadziej niż raz na sześć miesięcy — w zakładach bez stałej obsługi urządzeń elektroenergetycznych.

2. Podczas przeprowadzania oględzin instalacji należy (w szczególności sprawdzać stan:

- 1) widocznych części przewodów, izolatorów i ich zamocowania,
- 2) dławików w miejscu wprowadzenia przewodów do skrzynek przyłączeniowych, odbiorników energii elektrycznej i osprzętu,
- 3) osłon przed uszkodzeniami mechanicznymi przewodów,
- 4) ochrony przeciwporażeniowej,
- 5) urządzeń zabezpieczających, automatyki i sterowania,
- 6) napisów i oznaczeń.

§ 27. 1. Przeglądy należy przeprowadzać nie rzadziej niż:

- 1) raz w roku — instalacji na otwartym powietrzu lub w pomieszczeniach wilgotnych, bardzo wilgotnych, gorących, zapyłonych, o wyziewach żrących oraz zaliczonych do kategorii III i wyższej niebezpieczeństwa pożarowego,
- 2) raz na osiem lat — instalacji w pomieszczeniach nie wymienionych w pkt 1.

2. Przeglądy instalacji powinny obejmować w szczególności:

- 1) szczegółowe oględziny w zakresie określonym w § 26 ust. 2,
- 2) sprawdzenie ciągłości przewodów ochrony przeciwporażeniowej,
- 3) czynności konserwacyjne i naprawy zapewniające poprawną pracę instalacji,
- 4) pomiary w zakresie i terminach określonych w § 28.

§ 28. 1. Pomiary rezystancji (oporów czynnych) izolacji przewodów roboczych należy wykonywać nie rzadziej niż:

- 1) raz w roku — instalacji w pomieszczeniach o wyziewach żrących lub zaliczonych do kategorii III i wyższej niebezpieczeństwa pożarowego,
- 2) raz na cztery lata — instalacji na otwartym powietrzu lub w pomieszczeniach wilgotnych, bardzo wilgotnych, gorących, zapyłonych,
- 3) raz na osiem lat — instalacji w pomieszczeniach nie wymienionych w pkt 1 i 2.

2. Pomiary rezystancji (oporów czynnych) uzemień roboczych i ochrony przeciwporażeniowej oraz skuteczności zerowania należy wykonywać nie rzadziej niż:

- 1) raz w roku — instalacji na otwartym powietrzu lub w pomieszczeniach bardzo wilgotnych, gorących, o wyziewach żrących,
- 2) raz na cztery lata — instalacji w pomieszczeniach wilgotnych, zapyłonych oraz zaliczonych do kategorii III i wyższej niebezpieczeństwa pożarowego,
- 3) raz na osiem lat — instalacji w pomieszczeniach nie wymienionych w pkt 1 i 2.

3. Niezależnie od pomiarów określonych w ust. 1 i 2, pomiary należy wykonywać w razie wprowadzenia zmian w instalacji oraz w wypadkach nasuwających podejrzenie, że stan instalacji uległ pogorszeniu lub nastąpiły uszkodzenia.

4. Wyniki pomiarów, o których mowa w ust. 1—3, powinny spełniać wymagania obowiązujące przy przyjmowaniu instalacji do eksploatacji.

Rozdział 5

Przepisy końcowe.

§ 29. Stosownie do przepisów art. 21 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. z 1962 r. Nr 32, poz. 150 i z 1971 r. Nr 12, poz. 117) w „Przepisach eksploatacji technicznej urządzeń elektrycznych w zakładach przemysłowych”, zatwierdzonych przez Ministra Energetyki dnia 9 lutego 1953 r., traci moc:

- 1) część II — „Sieci elektroenergetyczne”,
- 2) część XV — „Oświetlenie elektryczne”,
- 3) część XVI — „Uziemienie”,
- 4) część XVIII — „Ochrona przepięciowa urządzeń elektrycznych na napięcie od 1 do 30 kV włącznie”.

§ 30. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: w z. E. Porąbka

9

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO I PRZEMYSŁU MASZYNOWEGO

z dnia 4 stycznia 1972 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ogólnych warunków umów o generalne dostawy maszyn i urządzeń w obrocie krajowym między jednostkami gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 384 Kodeksu cywilnego oraz § 1 ust. 1 pkt 3 uchwały nr 97 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie upoważnienia naczelnych organów admi-

nistracji państwowej do ustalania ogólnych warunków dla określonych kategorii umów (Monitor Polski z 1965 r. Nr 23, poz. 109 i z 1969 r. Nr 36, poz. 270) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministrów Przemysłu Ciężkiego i Przemysłu Maszynowego z dnia 17 lipca 1971 r. w sprawie ogólnych warunków umów o generalne dostawy maszyn i urządzeń w obrocie krajowym między jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 43, poz. 275) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 ust. 1 po wyrazach „wyposażenie obiektu” skreśla się słowo „inwestycyjnego” i dodaje się wyrazy „lub zespołu obiektów będących zadaniem inwestycyjnym”;
- 2) w § 4 ust. 2 wyrazy „W stosunkach umownych pomiędzy generalnym dostawcą a dostawcami” zastępuje się wyrazami „W sprawach nie unormowanych niniejszym zarządzeniem”;
- 3) w § 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Ministrowie nadzorujący generalnych dostawców w porozumieniu z ministrami nadzorującymi zamawiających ustalają rodzaje zadań inwestycyjnych, dla których dostawy maszyn i urządzeń realizowane będą na podstawie umów o generalne dostawy, oraz wyznaczają jednostki organizacyjne, które mają być generalnymi dostawcami.”;
- 4) w załączniku:
 - a) w § 2 ust. 1 wyrazy „w ciągu miesiąca od daty otrzymania wniosku” zastępuje się wyrazami „w czasie

pozwalającym na dotrzymanie terminu, określonego w § 1 ust. 3”.

- b) w § 3 ust. 2. dodaje się nowy pkt 10 w brzmieniu: „10) miesięczny lub dekadowy termin dostawy”;
- c) w § 6 ust. 5 po wyrazach „cenę łączną” wstawia się wyrazy „stanowiącą górny limit ceny”;
- d) w § 6 skreśla się ust. 6,
- e) w § 9 ust. 3 na końcu dodaje się wyrazy „chyba że wszystkie są dotknięte wadami nie dającymi się usunąć”;
- f) w § 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Strony zobowiązane są określić w umowie, że za każdy dzień zwłoki w oddaniu do eksploatacji kompletnego wyposażenia technologicznego w stosunku do umownego terminu odbioru technologicznego z winy generalnego dostawcy — generalny dostawca płaci zamawiającemu karę umowną w wysokości 0,1% ceny kompletnego wyposażenia technologicznego objętego umową, nie więcej jednak niż 6% tej ceny.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: *W. Lejczak*

Minister Przemysłu Maszynowego: *T. Wrzaszczyk*

10

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 21 grudnia 1971 r.

w sprawie ksiąg skarg i wniosków w uspołecznionych przedsiębiorstwach i spółdzielniach usługowych oraz ich placówkach i zakładach.

Na podstawie § 38 ust. 2 uchwały nr 151 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1971 r. w sprawie organizacji przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków (Monitor Polski Nr 41, poz. 260) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy jednostek świadczących usługi określone w klasyfikacji usług, koordynowanych lub nadzorowanych przez:

- 1) Komitet Drobnej Wytwórczości,
- 2) Ministerstwo Gospodarki Komunalnej,
- 3) Ministerstwo Handlu Wewnętrznego, z wyłączeniem zakładów usługowych prowadzonych przez placówki handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego,
- 4) Ministerstwo Rolnictwa,
- 5) Ministerstwo Komunikacji w zakresie usług motoryzacyjnych,
- 6) Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki,
- 7) prezydium rad narodowych,
- 8) Centralny Związek Spółdzielczości Pracy,
- 9) Centralę Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”,
- 10) Związek Spółdzielni Spożywców „Społem”,
- 11) Centralę Spółdzielni Ogrodniczych,
- 12) Związek Spółdzielni Inwalidów,
- 13) Centralny Związek Rzemieślniczych Spółdzielni Zaopatrzenia i Zbytu,
- 14) organizacje społeczne prowadzące działalność gospodarczą, z wyłączeniem zakładów usługowych zgrupowanych w Centralnym Związku Kótek Rolniczych.

§ 2. 1. W każdym zakładzie usługowym (punkcie przyjęć) powinna być prowadzona książka do wpisywania skarg i wniosków, zwana dalej „książką”.

2. Książka powinna być umieszczona w widocznym miejscu swobodnie dostępnym. Przy książce powinien być umieszczony ołówek kopiowy (długopis), a wewnątrz książki kal-

ka w celu sporządzenia skargi lub wniosku w dwóch egzemplarzach.

3. Od osoby zamierzającej dokonać w książce wpisu pracownik zakładu usługowego nie może żądać okazania dokumentu tożsamości lub podania danych personalnych.

4. Opiekę nad książką powinien sprawować kierownik, a w razie jego nieobecności wyznaczony pracownik stale przebywający w zakładzie.

5. Pracownik zakładu usługowego obowiązany jest udzielić korzystającemu z książki skarg i wniosków niezbędnej pomocy w dokonaniu wpisu (np. wskazać miejsce, gdzie można wpisać skargę lub wniosek).

§ 3. Kierownik zakładu usługowego obowiązany jest codziennie sprawdzić stan zapisów w książce.

§ 4. 1. Skargi i wnioski wpisane do książki powinny być załatwiane bezwzględnie przez kierownika zakładu usługowego.

2. O sposobie załatwienia skargi lub wniosku należy poinformować wpisującego na piśmie.

3. Jeżeli skarga lub wniosek są załatwione bezpośrednio po wpisie, należy poinformować wpisującego o sposobie załatwienia, umieszczając w książce odpowiednią adnotację pod treścią skargi lub wniosku.

§ 5. 1. Skargi i wnioski nie załatwione pozytywnie przez kierownika zakładu usługowego oraz te skargi i wnioski, których załatwienie wykracza poza jego właściwość lub możliwości, jak również skargi i wnioski anonimowe powinny być w terminie 3 dni od daty ich wpisania przekazane dyrektorowi przedsiębiorstwa (zarządowi spółdzielni).

2. Kierownik zakładu usługowego przekazuje dyrektorowi przedsiębiorstwa (zarządowi spółdzielni) kopię, a jeżeli kopia jest nieczytelna — odpis wpisanej, a nie załatwionej skargi lub wniosku, podając w formie pisemnej przyczynę niezakończoności oraz własne wyjaśnienia. O przekazaniu skargi